מנורת המאור — קדיש

וצריך שליח צבור להיות צדיק חסיד ישר נאמן ותמים. כי התמימים והצדיקים הן הוד הדת והדר הצבור. וצריך שיהיו בו כל מדות טובות שבעולם, ויהיה פרוש מכל דבר חוץ מדבר מצוה ותפלה. וצריך לשמור עת התפלה, ולא ישכים היום להתפלל ויאחר למחר, או בהפך. ולא ירים את קולו בתפלה יותר מדאי, אלא במקצת מקומות שצריך לצעוק לפני הב"ה לבקש רחמים על צרה שלא תבא על הצבור. ולא יהיה נחפז בתפלתו, וג"כ לא יאריך יותר מדאי. ולתפלת שליח צבור כזה כל הצבור מכוונין את לבם, והב"ה מקבל תפלתן, ונמצא זוכה ומזכה לצבור, ועליו נאמר כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשולחיו ונפש אדוניו ישיב. וחסידים הראשונים לא היו ממנים ש"צ אלא א"כ הוא תלמיד חכם, כדי שיהיו בו כל המדות הללו, וכדי שיהיה כדאי להליץ ולהתפלל בין ישראל לאביהם שבשמים. דאמ' מר זוטרא אמ' רבא אי זהו שליח צבור הגון, זה שהוא ריקן מעבירות, ופרקו נאה, ושפל ברך, ורגיל לקרות בתורה נביאים וכתובים, ומרוצה לעם, ויש לו נעימה וקולו ערב. לא מצאו אדם שיש בו כל המדות הללו, ממנין הטוב והכשר שבצבור בחכמה ובמעשים טובים.